

**Szerkesztőség és kiadóhivatal**

hová a lapba szánt kéziratok
 — reklamációk és —
 előfizetési pénzek küldendők
 — **Maros-Vásárhely,** —
 Szentgyörgy-utca 9. szám.
 — ev. ref. lelkészi lakás. —

VASÁRNAP

EGYHÁZTÁRSADALMI KÉPES CSALÁDI LAP.

FELELŐS SZERKESZTŐ:
TÓTHFALUSI JÓZSEF,
 ev. ref. lelkész.
 TÁRS SZERKESZTŐ:
PAÁL GUSZTÁV,
 ev. ref. koll. tanár.

KIADJA:
 Az Erdélyi Ref. Egyházkerület
 „Egyházi Ertekezlete“

Megjelenik:
 minden vasárnap egy iven.
 ELŐFIZETÉSI ÁR:
 Egy évre . 4 kor. Negyedévre 1 kor.
 Fél évre . 2 kor. Egy szám ára 10 fill

A pünköstnek jeles napján . . .

Hitünknek mély értelmű tanítása szerint: a pünköstnek jeles napján, Szentlélek Isten küldetének az apostolokra s erre lelkükön, egyszerre valami felsőbb tűz futott át, amely olt-hatatlan lánggal gyult ki a szivekben. Az arcokon és szemekben felragyogott a lelkesedés fénye. Megtüzesedtek a nyelvek és az addig néma ajkakon földfeletti erővel szólalt meg az ige a Mester által hirdetett igazság és szeretet lelkével. Hatott az ige, terjedt a lelkesedés, mint a sebes tűz, melyet zúgó szél éleszt. A Péter beszédéből Krisztus lelke szólt. Akik hallgatták, bűneiket megbánva, sirva fakadtak s a büszke Jeruzsálem pedig aggódva bámulta a csodat s egész valójában megrendülten kérdé: honnan jön ez, mi lesz ebből, hová vezet ez? . . És végre is kénytelen volt belátni, hogy: a názáreti Jézus ügye komoly fordulatot öltött, mert azok a gyámoltalan emberek úgy beszélnek mint a próféták, úgy lelkesülnek, mint a hősök! . . .

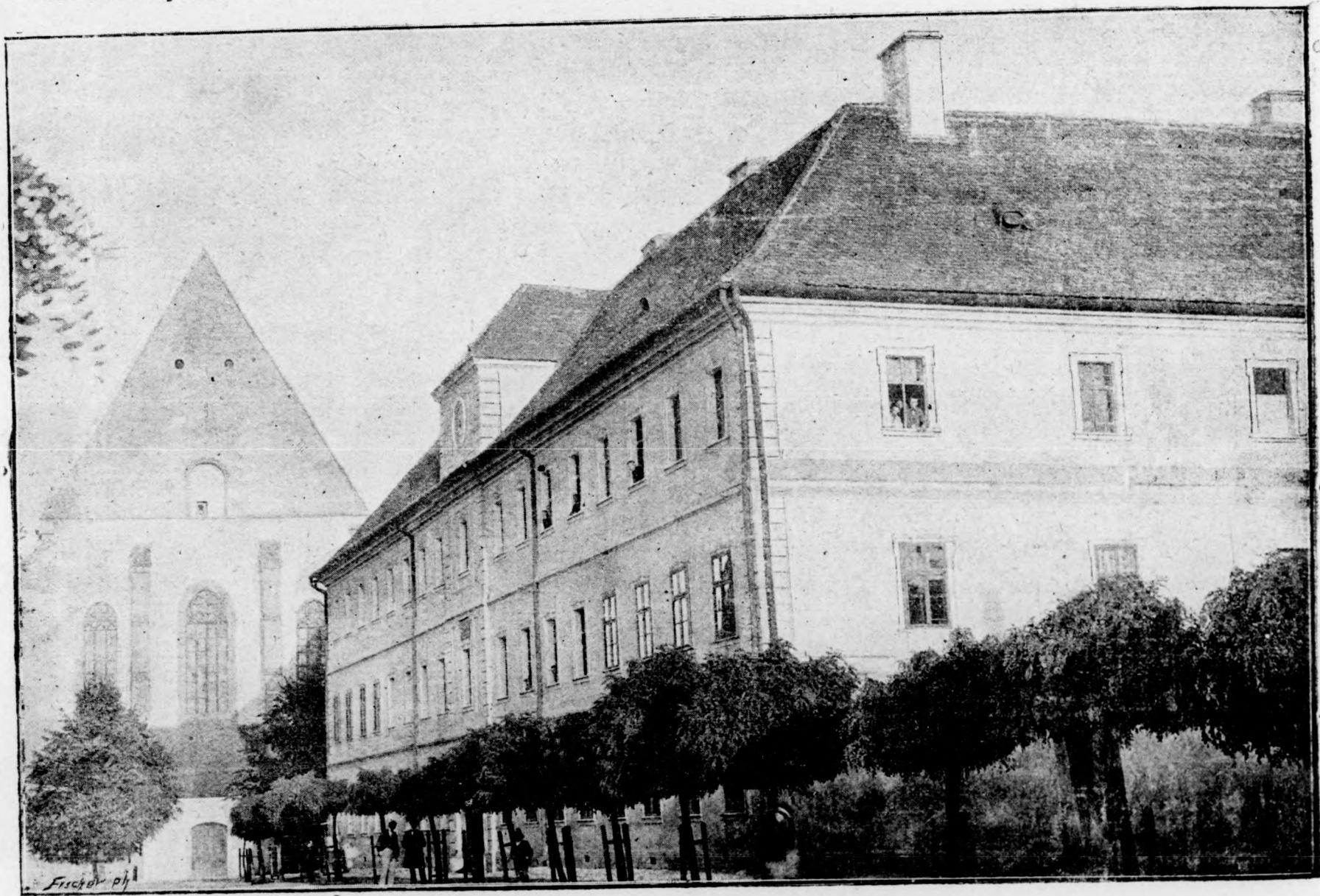
A szeretett Mester eltávozta után néma búban merengő tanítványok képe kiválóan talál ránk az erdélyi magyar s egyszersmint kálvinista társadalomra. Elhagyatottságunk, gyámoltalanságunk, közönyösségünk egészen a csüggedésig növelheti szívünk szomorúságát. Védbástyák vagyunk a nemzetiségi veszedelmek áradatának közepette s e haza földjén mi vagyunk leginkább kitett céltáblái a klerikalizmus ostromlásának is. Vidéki egyházközségeink élete tétlenségbe vész s a városi gyülekezetek ereje, tekintélye a hova-tovább hatalmasadó pápizmussal szemben befolyásban, sulyban csökken. Ott állunk, hogy mig körülöttünk egyre másra épülnek a zárda iskolák: városi gyülekezeteink egymás után kénytelenek felhagyni iskoláikat.

„A pünköstnek jeles napján Szentlélek-Isten küldetének, erősíteni szívüket az apostoloknak:“
 Erre a megerősítő szentlélekre ma szükségünk van. Felette nagy.
 De vajha ez a megerősítő Szentlélek egyuttal gondolkodásra és megfontolásra serkentené: az erdélyi magyar és ref. társadalom vezéreit. Az atyafiakat és testvéreket. A királyi papságot és a szent népet. A szent népet!!!

A háromszáz éves kolozsvári református kollegium.

Nagy ünnepünk lesz a jövő héten, május 22-én, nekünk erdélyi református magyaroknak. Ezen a napon ünnepli meg ugyanis fennállásának 300 éves évfordulóját erdélyi református egyházunk kolozsvári kollegiuma és vele kell, hogy ünnepeljen szívet-lélekkel nemcsak hazarészünk fél millió magyar vallást követő polgára, de részt kell, hogy vegyenek örömeiben a Királyhágón túl lakó testvéreink is és részt vesz benne bizonyára, részt kell, hogy vegyen felekezeti kü-

és a háromszáz éven át fentartói, ápolói a református vallásos buzgóság, áldozatkészség, hithűség, amint ez az alapítólevelekben megnyilvánul, amelyekben a nagylelkű alapítók: „Isten dicsőségére és az ő felséges Anyaszentegyházának megújítására, szent vallásunk megmaradására, az religióhoz való szeretetből” látják el pénz és termény áldozattal ezt a „scholát” is, mint annyi más az országban. És az adományozók között első helyen állanak azok, akiket a Gondviselés nemzetünk és egyházunk öréül rendelt. A féktelen indulatu, de egyházát szerető Báthori Gábor, a nagy Bethlen Gábor, akihez hasonló magyar — amint Kemény János fejedelem mondja, — Mágyás király óta nem találtatott s nem



A kolozsvári kollegium régi épülete.

lőmség nélkül minden igaz magyar, aki ismeri, tudja, hogy milyen megbecsülhetetlen szolgálatot tett ez Alma-mater háromszáz éven át a magyar műveltségnek magyar hazafiságnak. Az igazságos Mátyásnak és a magyarok Mózesének, Bocskay Istvánnak szülővárosa, Kolozsvár, hogy azzá lett, a mi, t. i. az erdélyi magyar műveltség középpontjává, az jórésben kolozsvári református kollegiumunknak köszönhető.

A kollegium története már ugyanaz volt, a mi minden más több százados kollegiumnak. Létrehozói

is remélhető, I. és II. Rákóci György, a két Appafi Mihály és a „nagyasszony”, a magyar nők mintaképe: Lorántffy Zsuzsanna, utánuk hosszú sora a nagylelkű adakozóknak: a Bánffyak, Telekiek, Wesselényiek, Rhédeiek, Kendeffyek s a főurak mellett szerényen vonul meg egy-egy pap vagy tanár, aki egész élete fáradtságos keresményét Isten dicsőségére és a tudományok ápolására hagyja.

A kollegium sorsa pedig ismét ugyanaz volt, ami annyi más társáé e hitben. Örökös küzdelem, háboru-

ság, zaklatás. Helyisége először az Ó-várban volt, a Ferencrendiek mostani zárdája; mai helyét Bethlen Gábortól kapta 1622-ben. Ily kemény országgyűlési végzéssel: „Azoktól, (t. i. a reformátusoktól) semmi időben, semmi okon, semmi változásban se ezután következő fejedelmektől, se egyéb rendektől soha el ne vétessék“. A farkasutcai nagy templom melletti puszta telket rendelte a kollegiumnak az országgyűlés, de az épület rajta csak 1658-ban épült fel annyira, hogy a tanítást megkezdjék benne. Ebben az épületben lakott a kollegium 1798-ig; itt fogadta és látta vendégül 1658-tól 1664-ig a gyulafehérvári kollegium növendékeit és tanárait, akik kollegiumuknak a török-tatár dúlás alkalmával történt elpusztulása után öt évig itt vonták meg magukat. Ebben az épületben tartotta 1656-ban székfoglaló értekezését a nagy hívő, tudós Apácai Cseri János.

Ez az épület azonban 1798. augusztus havában a lángok martaléka lett; az iskolai év elején összereglett tanulók kormos falakat s füstölő üszköt találtak volt, azonban a tanárok nem engedték elszéledni őket, lakást kerestek nekik a buzgó polgároknál, amíg 1818-ban elkészült az az épület, amelynek rajza mellékelt képünkön látszik.

Azonban a tanulók számának növekedése, még inkább a folyton fokozódó igények miatt ez az épület idővel szűknek bizonyult s az 1902. évben gyönyörű szép kétemeletes épületet építtetett a kollegium, amely a paedagogia és iskolai egészségügy minden körülményeit kielégíti. Ebben vannak a tantermek, gyűjtemények: a régi épület teljesen a belakás céljaira maradt.

Az iskolák fejlődésére, virágzására különösen nagy jelentőségű az iskolában működő tanárok, tanítók errefalósága. A kolozsvári kollegiumnak ilyen sok kiváló készütségű és nagytehetségű, a gondjaira bizott ifjuság előhaladását észszel és szízzel egyformán munkáló, fontos hivatása magaslatán álló tanára volt Apácai mellett, minthogy csak egy párat említsek, a kiknek a neve nemzetünk műveltségének történetében is előkelő helyet foglal el — Porcsalmi András, Szathmárnémeti Sámuel, a két Szilágyi Ferenc, Salamon József, Méhes György és Sámuel, Sámii László és Fekete Mihály. Ez utóbbi nagy gonddal és utánjárással megírta a kollegium történetét s az ő könyvéből vannak merítve az itt elősorolt történeti adatok.

A kollegium tanárainak kiválóan jellemző tulajdonsága volt minden időben, ami mint egy szent örökségképpen szállott nemzedékről-nemzedékre, a vallásos buzgóság, komoly egyházi érziilet. És ez egészen természetes dolog is volt. Nemcsak azért, mert az utóbbi időkig a tanárok egyszersmint papok is voltak s nem is csak azért, mert az intézetnek a protestáns hitbuzgóság és áldozatkészség voltak létrehozói és fentartói a letúnt századokban s az iesz mindvégig, hanem mert azon a magas fokán állottak a műveltségnek, ahol hit

és a tudomány, a vallás és műveltség nem ellenségei egymásnak. Vajha örökölnék minden időben az elődök szellemét az intézet munkásai!

A miképen minden más református kollegiumunk, úgy a kolozsvári is, nemcsak tudományos kiképzést igyekezett adni növendékeinek, de az erkölcsi nevelést is feladatának, sőt legelső feladatának tekintette. Ebből a célból gondoskodott a tanulók belnakásáról, ahol gondos felügyeletben, vezetésben részesültek a szülői háztól idegenbe szakadt tanulók. Egy nagy családot, egy egész külön társadalmat alkotott minden iskola, ahol egymást buzdíták a munkára, felügyelve, ellenőrizve egymás viselkedését, s nem egyszer itélkezve egymás felett, éltek a tanulók, akik között leomlottak a társadalmi válaszfalak, ahol meghajolni egyedül a szellemi és erkölcsi fensőbbiség előtt volt szokás. Nevelt az iskola és pedig egyfelől önállóságra, másfelől a rendnek, mások jogainak tiszteletben tartására és így előkészítette az életre a tanulókat. És ha ennek az iskolai életnek vannak fogyatkozásai is, mint például az ügyetlenség, darabosság s itt ott félszegség, ám ezekkel a fogyatkozásokkal is még mindig többet ér, mint a világi erkölcsi tartalom nélküli műveltsége.

De a kolozsvári kollegium, mint többi társai, nemcsak szellemiben volt nevelője hazarészünk református ifjuságának, hanem anyagiban is. Hány meg hány szegény gyermek nőtt fel benne, aki nem hozott hazuról semmi mást, mint értelmes főt, tudásvágyat, törekvést s a kit az iskola gondjaiba vett, nemcsak, hogy nem kívánt tőle ellátásért, tanításért semmiféle fizetést, de sőt az iskola adott neki segítséget, ellátáson, tanításon felül, hogy övéiről is gondoskodhatott. És hála a nemes szízzü embereknek ma is annyi meg annyi szegény fiu talál szeretetteljes ellátást, meleg otthont az iskola falai között, aki azután kijöve az életbe, nyitva találva az utat maga előtt a legmagasabb polcig, nem egy bússázan lefizetve tartozását, — ha egyebekben nem, szellemiben, hazájának és egyházának a ráfordított áldozatokért. Bizony, kimondhatatlan áldás fakad a hivatását méltóan betöltő iskolákból bármikor, nemzetünkre, egyházunkra. És boldognak kell, hogy érezze magát minden református magyar embernek és hálásnak kell lennie az isteni gondviselés iránt, hogy annyi nyomoruság, küzdelem, annyi vész után is megtartotta nekünk iskoláinkat s közöttük a 300 éves kolozsvári kollegiumat.

E nevezetes évfordulón kérjük is szízzünk ből a kegyelem Atyját, tartsa meg, áldja meg e nagy és szép multu fenséges hivatásu intézetet. Hadd álljon és viruljon a régi fényben emberöltők végetlen során, legyen erős vára, megvíthatatlan bástyája magyar nemzetünknek, magyar vallásunknak.

Tárkányi György
egyh. ért. titkár.

Pünköszt.

Áldott tavasz! virágok ezerével
 Hogy földszited ismét földanyánk! —
 És elhozod az újra kelt reménnyel
 Uj álmok, vágyak fészlő hajnalát:
 Ráhull szivünkre bűbajos varázslat . . .
 Csodás erő fogja át lelkeink . . .
 És érintésén föllobogva támad,
 Szent áhitat szárnyán az ősi hit.

A *vallás*, amely ott a szélzúgásban! . . .
 Melegén szállong fényes napsugár . . .
 Ezer veszély közötté aki halad bátran:
 Örök lángu tüzének nyomdokába' jár . . .
 És imádság beszéde jár a szellő szárnyán, —
 A lombok suttogása —: háladás dala . . .
 Hajló virág ingásán, a csermely csobbanásán
 Az *Ur* beszél . . . és *Róla* —: mindnyájunk szava!

És előttünk a multak sok örök csodája —:
 A szentségében oly nagy áldozat! . . . —
 A megváltott világnak szabadsága! . . .
 Az út, melyiken ime! az „*ember*“ halad . . .
 Az istentől leküldött tüzes lélek,
 Mely kettős lánggal cikázva lobog . . .
 Csillagok fénye gyúl az éjszakában —:
 Nincs szenvedés . . . — csupán csak boldogok.

Csattog az ég . . . mennydörgés harsonája
 Hirdeti: *Éli* tart ítéletet! . . .
 Leszakadó tűz fényes tengerárja
 Hozza a bétölt szent ígéretet . . .
 A diadal szava a szélzúgásban!
 A *tanítványokon* az *Ur* lelke lebeg . . .
 Arczuk ragyog — szent arcza sugarában, —
 Beszéde ajkukon: — szent lelket vegyetek!

. . . És itt a szentek véráztatta földén,
 Mely annyiszor volt *magyar Golgotha*,
 Meln sulyos ezer évnek hosszas eltűnésén
 Hirdette: drága a szülőhaza!
 Oh, hány emlék int gyászra! — mégis *Gileád*,
 Mely balzsamával gyógyít, erőt ad, fölemel —:
Igaz szivünkbe vertek annyi éles dárdát!
 És szenvedésünk egy volt a hon szerelmivel!

Ámde ma szózat zendül, sziklákat megrázó,
 Kettős láng érint fejet és szívet . . .
 Oh, ne legyen csak pusztában kiáltó
 Az ég szava: — szent lelket vegyetek! . . .
 Im! közöttünk az *Ur*nak lelke újra!
 El — messze üzvéen a zordon telet . . .
 Hát most tördeljen széthúzás viharja! —
 Tavasz virul . . . uj lelket vegyetek!

Oltár legyen a hármás bércz tetője!
 Lobogjon áldozat — a sík rónák fölött!
 Hol *Megváltónknak* hangozék beszéde —
 És *Tyrtaeus* ismét a földre jött . . .
 Hol ezrek álltak *egy nap* harci sorba —
 És elhozák uj csodák napjait . . .
 Hol ragyogott a *mi* pünkösztünk napja —:
 Uj lélek bontja fényes szárnyait!

Már cikázik villámok fényes ága!
 Apostolok beszéde hallatik . . .
 Kiknek ez ősi föld — ősi hazája:
Szeretetét lángolva hirdetik.
 A *régi* hívek gyűlnek ősi *szerre*,
 Kik vittanak ezer kemény csatán; —
 Büszkén tekintve e hazában szerte —:
Egy ország áll a hősök oldalán!

Egy ország készül régen: *ünnepelni*
 Piros pünkösztnek szent virradatát;
 Az *Ur*nak lelkét lelkébe fogadni . . .
 Várva egy uj kor boldog hajnalát.
Egy nemzet, amely győzve a sötéten,
 Derűt remél, hogy a vihar elállt —:
 Hogy fölépitse, mint fogadta régen, —
*Ur*ának fényes, dicső templomát! . . .

Csattogj hát ég fölöttünk, lobogj ősi hit!
 Szivünkre küldd égő lelked tüzét!
 Hogy elvevén egy ezred sulyos bűneit, —
 Megujhódás világát hozzad el közénk!
 És áldozatul véve egész életünket,
 Mely véled, ime! — igaz utra tért,
 Te, légy vezérünk! vidd ki győzelmünket!
Életet, boldogságot — a fájó multakért.

A zúgó zivatarban, a villámok tüzeiben
 Teremtő uj erőt küldj ránk, hatalmas *Ég*!
 Megujhódást hordozva — viharban, nap hevében,
 Áldásod, uj világod osszad szerte szét!
 Ragyogj föl pünkösztünk! lángoddal szállj fölöttünk!
 Minden virágod nyiljon kikelet!
 És intő szavad hangozzék közöttünk: —
Tavasz virul . . . szent lelket vegyetek!

Incze Béla.

Kegyesség útja.

Mi lett Pistából?

A Barkóci Gyuri bácsiék Pistája igen rosz gyermek volt. Ha csak tehette, elkerülte az iskolát, kiment ez erdőre vagy a mezőre s haszontalanul töltötte el a tanulásnak drága idejét. Az erdőben megkereste a kis madarak fészket, elszedte a tojásokat s összetörte azokat. Ha kis fiókákat talált a fészekben, levágta lábukat, kiszurta szemeiket s gyönyörködött a kis ma-

darak fájdalmában. A mezőn megfogta a szép pillangókat, kitépte szárnyaikat, ki szaggatta lábaikat s a vízbe dobta őket; nevetve nézte, hogy vergődnek a szegény állatok.

Egyszer megint elszökött az iskolából s kiment a rétre Tépte, szakgatta a virágokat s megfogván egy békát, éppen kinezni készült, mikor János bátyja odaért.

Hát te, Pista, mit keresel itt kérdé bátyja haragosan, az iskolát kerülöt s itt az állatok kinzásában gyönyörködöl? Hát nem tudod-e, hogy az a szegény állat is Isten teremtménye? Nem tudod-e, hogy Isten adta az ő életét is, a miképen téged is Ő teremtett? Látod, te most még az állatokat kinzod, ha felnővekedel, gonosz lelked az ember életét sem fogja megkímélni. Most a békát gyilkolod, majd embert is ölsz!

Többet is mondott volna János bátyja, de Pista zokogva borult oda lábaihoz s belátván gonoszságát, megfogadta, hogy többé nem kinezza az állatokat, mert azok is Isten teremtményei. Ezután szorgalmasan eljárt az iskolába, minden vasárnap a templomba. Az iskolában hallotta, hogy vannak emberek, kik a beteg állatoknak emelnek kórházat a templomban pedig megtanulta, hogy az élet Isten adománya.

Pista egészen megjavult s ma már főorvos a szomszéd város kórházában. A ki az állatokat kinezta, pajtásait verte, egész életét annak szentelte, hogy a beteget gyógyítsa, az életnek megmentse.

Pistából dr. Barkóci István lett, az egész megye leghiresebb orvosa, a ref. egyháznak buzgó gondnoka

Isten igéje

Jézus szeretete.

Maradjatok meg az én szeretetemben. Ha az én parancsolataimat megtartjátok, megmaradtok az én szeretetemben; miképen én megtartottam az én Atyámnak parancsolatait és megmaradok az ő szeretetében. Ján. 15, 9-10.

Sokat beszélünk Jézus szeretetéről. Sok szép névvel illetjük és sok szív szerint gyöngéd kifejezést találunk számára. De mindezek ne ejtsenek tévedésbe minket. S ha talán oly kifejezést is használunk a mely első tekintetre többnek látszik mint puszta szó, — ez által se csaljuk magunkat. Nem a szó, a beszéd az a mi kifejezi Jézus szeretét. Sőt egymaga, még az érzés sem elégséges. Jézus nem azt akarta, hogy ékes beszéddel, vagy a kedély hullámzó változásaival szeressék tanítványai, hanem cselekedettel és igazsággal, a minthogy Ő is nem rajongó érzelmekkel mutatta ki az Atya iránt való szeretét, hanem engedelmisséggel és hű szolgálatkészséggel.

Tartsd meg parancsolatait, légy tiszta szívű, kegyes életű, türelmes, alázatos, szeretet-teljes és jó, alázd meg magadat és zugolódás, panasz és méltatlankodás nélkül hordozd el azokat a terheket a melyekkel Isten meglátogatott.

Ha így élsz akkor nem kell hogy a szeretetről

beszélj és mégis mindenki meg lesz arról győződve, hogy te tudod mi az a szeretet.

Ne az üres szó legyen tehát az a mi szeretet által összeköttetésbe hoz téged a Jézus nevével, hanem egész életed legyen ismertetője annak, hogy te valóban megértetted őt s a szeretet benned él.

A te keresztyén voltod is épen azért nem szabad, hogy csak a lemondás, busongás, szomorkodás legyen.

Hordozd szeretetedet de ne örökös keserűséggel. Baj érhet s a te akaratod ellen történhetik veled sok minden, de azért ne járd örökös sötét ábrázattal az emberek között. Mindenekkel megelégedő szíved volt Jézus is az Atyának gyermeke. Ebből a forrásból meríts te is. A legyőzhetetlen szeretet és a mindennel megelégedő lélek békessége lesz a te jutalmad. És tovább — a bizalom és a hit.

Igy élve, mintha az ég alászállana reád. A boldogság derüje vesz körül s ha életed így tükre lesz a Megváltó Úr-Jézus-Krisztusnak — bizonyára lelked mélyéből az ő képmása fog kitekinteni.

Isten, Atyánk! Örök szeretet! Engedd, hogy a Jézus szerzetének lelke egészen betöltsön minket. Amen. *Tóthfalusi József.*

Egyháztársadalmi élet

— **A Komfirmáltak Egyesülete** Dósen f. év március hó végével fejezte be téli felolvasó és munkaestélyeit. Alig egy éve fenálló egyesület nagy buzgalommal látott a krisztusi eszmék társadalmi uton való terjesztéséhez, erősítéséhez. És áldja az Urat, hogy az elvetett mag nem esett kősziklára. Felolvasó estélyt 1906. október havától kezdve hatot rendezett minden hó második vasárnapján. Ezek az estélyek nemcsak gyönyörködtették a hallgatókat, hanem az ott elhangzó igaz, valláserköhlisi alappal bíró, lélekemelő felolvasásokon kívül ének, szavalat, zene mind-mind, ha csak egy lehetett is, irányították az evangéliumi magot a termékeny talaj felé. S hogy csakugyan termelt 30, 60 sőt százannyit, azt legjobban bizonyította az estélyek iránt városszerte mutatkozott rendkívüli érdeklődés. A megyeház nagyterme szűknek bizonyult a közönség befogadására. A tetszésszerinti belépődijból összegyűlt tiszta jövedelem meglehetősen gyarapította az egyesület erejét a könyörülő szeretet gyakorlásában. Munkaestélyeit szintén októbertől kezdve tartotta a ref. leányiskola helyiségeiben hetenként egyszer, csütörtökön, belépődij nélkül. Ezekben a munka-estélyeken az összegyűlt nőtagok eleinte az egyesület által vásárolt anyagból szegény gyermekek részére ruhát varrtak, később saját kézimunkájukon dolgoztak. Munkaközben szellemi táplálékot a bibliai példázatok, meg más hasonló irányu olvasmányok, egyházi énekek és alkalmas költemények szolgáltatottak. A munka-estélyek nagyban segítettek az egyesületet törekvésének magasztos célja felé; segítettek különösen az ott uralkodó közvetlen, családi hangulat által. A társadalom különböző osztályaihoz tartozó tagok érintkezésében, együttmunkálkodásában mintegy testet öltött Isten országának gyöngéd melegével elkísért minden résztvevőt ki az életbe,

hol a szeretet ereje képes csak ellentállani az anyagi érdekek hideg önző kísértésének. Vajha a „Konfirmáltak Egyesület” buzgó és már a kezdet kezdetén is oly sikeres munkálkodása minél több követőre találna, hogy a jövő husvét győzedelmi énekébe általános dicselkedésünk vegyüljön az Úr nevében

— **Konfirmáció ünnepély Brassóban.** A brassói ev. ref. egyházközségben husvétől áldozócsütörtökig 87 növendék készült a hitavatás megható szép ünnepére. Áldozócsütörtökön d. u. nagyszámu közönség részvétele mellett volt az ifjuság vizsgálója a hittanból. A növendékek szépen, értelmesen feleltek, hogy a szülők és érdeklődők az eredménynyel nagyon meg voltak elégedve, aminek szóval is kifejezést adtak. A mult vasárnap volt aztán a hitavatás ünnepélyes része; midőn Péchy Árpád ev. ref. lelkész a virág és nemzeti lobogódiszbe öltöztetett tágas, szép templomba bevonult a fehér ruhába öltözött lányokkal és ünnepiesen öltözött ifjakkal, az egész templom és a kórus már zsufoolásig meg volt telve ünneplő közönséggel. A szokott alkalmi énekek elhangzása után Péchy Árpád lelkész mondott megható imát és lelkes, szép gondolatokban gazdag beszédet. Ezután a dalárda vegyeskara, Varga László kántor orgonajátéka mellett, egy a szív mélyéig ható hatalmas quartettet énekelt. Ezt követte a hitavatás, mely után Wittich Ilma konfirmáló növendék mondott megható imát, majd az ifjuság jól betanult hitvalló éneke következett.

Az u-asztalánál azután a szertartási beszéd után mélyen megindulva jelent meg életében először az ifjuság; a szent jegyek kiosztásánál a lelkésznek Kiss Endre s.-lelkész segédkezett. Majd minden növendék bibliát kapott az egyháztanácstól emlékebe és mig ez közöttük kiosztatott

H i r e k.

Olvasd a bibliát!

A Szent Lélek ajándéka.

(Ap. csel. 2. 1—1.)

Örömmel tértek vissza a tanítványok az olajfák hegyérő', örültek, mert tudták, a Megváltó él és mennyei dicsőségében sem szünik meg őket szeretni, s róluk gondoskodni. Örvendeztek előre is annak a nagy ajándéknak, mit a megdicsőített Jézus nekik ígért. Ennek az ajándéknak a várakozásában töltötték az időt, ezért imádkoztak, mig meg nem jött rá az isteni Amen.

Aranymondás: A ti mennyei Atyátok ad Szent Lelket azoknak, akik ő tőle kérendik. Luk ev. 11, 13.

Oktató jegyzetek:

I. Kérnünk kell a szent Lelket. Senki sem ismerheti meg az Istent, senki sem tudna hinni a Jézus Krisztusban, ha az Isten Szent Lelke nem indítaná arra. Az Isten akarja, hogy mindenki az igazság ismeretére jusson s azért minden ember szívére hat a Szent Lélek. Azonban ez a hatás még nem az az ajándék, mit a tanítványok pünköst napján vettek. A Szent Lélek teljességét csak azok nyerhetik, kik hisznek az Isten Fiában; akik az ő vérében megtisztulnak a bűntől. Isten megadja azt személyválogatás nélkül kicsinyeknek és nagyoknak, gazdagoknak és szegényeknek, ha ennek a feltételnek megfelelnek, és ha kérik hogy eme legnagyobb ajándékában is részesítse őket. Ezért imádkoztak a tanítványok oly buzgón, és mikor a nép előtt hirdették a Jézus Krisztusi, azok akik

hittek és szívükben óhajtották ezt az adományt, szintén bételtek Szent Lélekkel. Mi is kérjük tehát; bizalommal és hittel tehetjük! Mert az Isten megígérte azoknak, akik kérik; nem azoknak akik már is szentek és tökéletesek, hanem a szomjúhozóknak (Es. 44. 3.).

II. Mit mivel a Szent Lélek a mi szívünkben? Bizonyoságot tesz szívünkben arról, hogy Jézus által békességet nyertünk; bizonyoságot tesz, hogy Isten gyermekei vagyunk; ezért ugy imádkozhatunk Istenhez, mint édes Atyánkhoz; ő tanít meg igazán imádkozni. — Mint a tűz lángja megvilágosítja elménket, hogy Isten igéjét megérthessük, hogy megismerjük Isten nagyszámu dolgait; fényt vet a Szentírás minden lapjára, hogy mindenütt megláthassuk Isten szeretetét. Uj életet teremt bennünk; erőt ad, hogy ellenállhassunk a kísértésnek s legyőzhessük azt. Erőt ad, hogy meg hozzuk a léleknek gyümölcsét. (Gal 5 22.) Szeretetet teremt szívünkben, hogy ápolhassuk a testvéri egységet. Mint a szél a vitorlás hajókat, ugy indit, hajt, de erőt és bölcsességet is ad, hogy a hitetlenek előtt is bizonyoságot tehesünk a mi hitünkrol. Szükségünk van Isten emez ajándékára, azért kérjük azt buzgón!

Egy tengeri hajón találkozott egy indiai ember egy új-zealandival. Szerettek volna egymással társalogni, de egyik sem tudott a másiknak nyelvén beszélni. De mikor észrevették, hogy mind a ketőjüknek van bibliája. Örömtől sugárzó arccal elővették s az egyik azt kiállította Halleluja! mire utitársa azt felelte Amen. Bolgogok voltak, hogy találtak egy nyelvet, az Isten beszédét, melyben mind a ketten egyek lehettek. Ezt a Szent Lélek munkájának köszönhették,

— **A vallásfelekezettől kilépés felülviz gálata.** A vallás- és közoktatásügyi miniszter, egy előfordult esettől kifolyólag, egy vallásfelekezettől való kilépés tárgyában hozott elsőfoku határozatnak a felül bírálása kérdésében elvi jelentőségű határozatot hozott, amelyből kiemeljük a következőket: A minisztérium eddig is már több esetben mint másodfoku hatóság döntött a vallásfelekezettől való kilépés és áttérés ügyeiben fölmerült vitás kérdésekben és csak kivételes esetekben bizta a fokozatos elbírálást a közigazgatósági hatóságokra. Arra való tekintettel, hogy többnyire csak tények megállapítása és alakszerűség megtartása alkotja a vizsgálat tárgyát, és mert a törvényekben és rendeletekben meghatározott szabályoknak egyöntetű alkalmazása ezekben az ügyekben kívánatos — ennélfogva az igazságügyminiszterrel egyetértőleg, megállapodott abban a vallás- és közoktatásügyi miniszter, hogy a vallásfelekezettől való kilépés, vagy áttérés alakszerűségénél fölmerülő vitás kérdésekben elsőfokban a járási főszolgabíró, illetőleg polgármester illetékes a határozathozatalra és az eme határozathozat ellen esetleg beadott fellebbezések felől a másodfoku s egyszersmind végleges döntést a vallás- és közoktatásügyi minisztériumnak tartja fön.

— **A református kollégium háromszázados ünnepét** rendező bizottság tisztelettel kéri mindazokat, akik a május 22—23-iki ünnepen akár vidékről, akár Kolozsvárról részt akarnak venni, hogy szándékukat levelező-lapon, élő szóval, vagy telefonon sziveskedjenek sürgősen bejelenteni. A vendégek nagy számára való tekintettel igen szükséges hogy a résztvenni óhajtok részletesen értesítsék a bizottságot arról, hogy a jubileumi ünnepségeknek mely részein akarnak résztvenni. Tájékoztatásul itt közöljük az ünnepély rendjét:

I. nap, május 21. (kedd) délután 5 órakor a vendégek fogadása a pályaudvaron, este 8 órakor ismerkedési estély a Nagy Gábor éttermében (Központszálló). Étkezés étlap szerint.

II. nap, május 23-én (szerda). 1. Délelőtt 10 órakor a jubileumi ünnep a belsőfarkas-utcai ref. templomban. A régi tanítványok az ókollégium belső udvarán gyülekeznek; indulás a templomba 3/4 10 órakor. 2. Ünnepély után a kollégium és a ref. theolo-

giai fakultás megtekintése. 3. Délután 2 óraker ünnepi ebéd a New-York termeiben. Egy teríték ára 5 korona. 4. Délután 5 óraker az Országos Református Tanáregyesület választmányi ülése a kollégium nagytermében. 5. Este 9 óraker majális a Lövöldében. Beléptidijak: Személyjegy 3 korona, családjegy 2 személyre 5 korona, minden további személy 2 korona.

III. nap, május 23. (csütörtök). 1. D. e. $\frac{3}{4}$ óraker az Országos Ref. Tanáregyesület ünnepi közgyűlése a kollégium tornacsarnokában. Apáczai Cseri János emlékezete. 2. D. u. 2 óraker társas ebéd a Nagy Gábor Központi szállodájában. Egy teríték ára 6 korona. 3. Este diszelőadás a Nemzeti színházban. 4. Színház után bucsuvacsora a Központi szálloda éttermében. Étkezés étlap szerint. A rendező bizottság igen kéri a résztvenni akaró igen tisztelt közönséget, hogy f. hó 18-ig részletesen értesitse arról, hogy az ünnepek mely részén óhajt megjelenni, mert a jelentkezők nagy számára való tekintettel csakis így tudja biztosítani az ünnep zavartalan lefolyását és a résztvevők kényelmét. Jelentkezni lehet személyesen, vagy telefon útján minden nap d. e. 9—12 óráig, d. u. 3—6 óráig a rendezőbizottság irodájában. (Ref. koll. telefon szám 390.) Ugyanitt lehet előjegyezni a színházi jegyekre is. A majálisra szóló belépőjegyek is itt válthatók előre.

— **A „Közhasznu szövetkezet”** hirdetését lapunk mai számában veszik t. olvasóink.

E közcélú pénzintézet legmesszebbmenő támogatását magunk részéről is ajánljuk minden jó hazafi figyelmébe.

Az élehetlenségig menő közönnyel néztük el eddig, hogy az erdélyi részek magyarságát rendes adófizetőjükké tették a nagyszámu és már hatalmassá fejlődött nemzetiségi bankok, melyek mind nemzetiségű egyházak és iskolák fenntartására használják föl tiszta jövedelmüket.

— **A „Közhasznu szövetkezet”** első magyar nemzeti pénzintézetünk s bár öt év óta áll fenn szövetkezeti alapon, máig is csak százezer korona alaptőkéje van, míg ellenben ezen öt év alatt a nemzetiségek itt Erdélyben kétmillió koronát meghaladó alaptőkét hoztak össze, új meg új pénzintézetek alapítására.

— **A mi magyar pénzintézetünk** most is csak három százezer koronával meri megkísérteni az átalakulást, ami tulajdonképen csak 200,000 K. új jegyzést jelent, mert 100,000 koronája már együtt van.

Reméljük, sőt bizton hisszük, hogy a hazafias magyar társadalom, rövid idő alatt, tuljegyzi e csekély összeget, lévén a befizetési módok is oly kedvezően megállapítva, hogy senkinél fennakadás emiatt sem lehet.

— **Új könyvek.** *Gyakorlati levelek, egy kezdő lelképásztorhoz* czimen egy kedves, tanulságos füzetet vettünk V. B. lelkész-társunktól, amelyben szeretetteljes oktatással vezet be a gyakorlati lelkészet szövevényeibe. Ugyancsak a napokban vettük Jancsó Lajos marosújvári lelkész és esperesnek *Népiskolai vallás-tanítás* című munkáit 3 kötetben. Igaz lelki gyönyörűséggel látjuk lelkésztársaink irodalmi vállalkozásait s az említett műveket minden érdeklődő figyelmébe ajánljuk.

— **A pünkösztü ünnepek alkalmából kifejezendő jókívánságainkhoz azon kérésünket fűzzük, hogy olvasóink közül azok, akik mindeddig még nem tettek eleget előfizetési kötelezettségeiknek a Vasárnap előfizetési díjait hozzánk mielőbb beküldeni sziveskedjenek.**

Hirek az országból.

— **A pártok köréből.** A gazdasági cselédekről szóló törvényjavaslat általános tárgyalásaa az egész hetet betöltötte. A jövő hét elején, amennyiben a javaslat általános tárgyalása véget ér, a vasutasok fizetéséről szóló javaslat tárgyalása veszi kezdetét. Majd a vasutasok szolgálati pragmatikájára kerül sorra. A koalíciós pártok ezalatt közös pártkonferenciájukon behatóan tárgyalni fogják a jövő hét folyamán a gazdasági cselédtörvény részleteit. Ez tekintettel a nagy érdeklődésre, valószínűleg 4—5 napot is igénybe vesz, úgy hogy csupán a rákövetkező héten fogja valószínűleg a képviselőház a cselédtörvény részletes tárgyalását. Mindenfelé nagy elismeréssel nyilatkoznak Darányi földmivelésügyi miniszter koncilliánc magatartásáról, aki úgy a gazdák, mint a munkások érdekében a hasznos és szükséges módosítások egyike elől sem kíván elzárkozni. A pártkonferenciákról egyes lapok megint tulzott és valótlan tudósításokat közöltek. Tegnap a koalíciós pártok értekezletén egyhangulag hoztak egy katározatot és amelyet ma Holló Lajos, a pártok megbízásából a képviselőházban előterjesztett. Ehhez első sorban Darányi földmivelésügyi miniszter járult hozzá, aki maga már az értekezlet elején kijelentette, hogy a legrészletesebben óhajtja a javaslatot a pártértekezleten tárgyalatni és minden célszerű módosításhoz készséggel járul hozzá. Idelyukad ki a „szenvedélyes tanácskozásokról” légberöpitett minden merész tudósítás.

— **A horvát válság.** A horvátok követeléseivel válságos helyzetet idéztek elő s ma már úgy áll a helyzet, hogy Pejacevich Tivadar gróf bán állása ingadozik. Az ütközőpont: a magyar nyelv, melyet a horvátok egészen ki akarnak küszöbölni az államvasutak horvátországi részéből. Követelésük a szolgálati pragmatika negyedik pontjának s a hozzátartozó indoklásnak megváltoztatását célozza. A szakasz az államvasutak hivatalos nyelvüül a magyar nyelvet jelenti ki s hozzáteszi, hogy a más anyanyelvü vidékeken a vidék nyelvét a szolgálatban szükség szerint kell használni. Horvátországról külön fejezetben szól az indoklás s a horvát nyelv használatát a közönséggel való érintkezésben kötelezőnek mondja. Ezzel szemben a horvátok a törvényben azt akarják kimondani, hogy a magyar állam hivatalos és szolgálati nyelve Horvátország területén kizárólag csak a horvát legyen s a magyar nyelvnek csak tudása, de nem használata legyen kötelező. Röviden ez a horvát képviselők követelése. Ezzel szemben — mint autentikus forrásból értesülünk — a magyar kormány kijelentette, hogy méltányos módosításokba esetleg belemegy, de a magyar nyelv jogát semmiféle lényegbe vágó módosítással csorbíttatni nem engedi. Ettől az álláspontjától nem áll el, bármiféle represszáliákra határoznák is el magukat a horváth képviselők.

Erdélyi honleányok.

Könyvek, hirlapok, emlékiratok egyaránt hirdetik a magyar férfiak hazafias érdemeit, de keveset beszélnek azokról a magyar asszonyokról, a kik honleányi szereplésükkel szintén kiérdemelték a nemzet tiszteletét, szeretetét és háláját.

Főként Erdélyben a nemzeti eszmékért lelkesülő nőknek nagy részök van abban, hogy a magyarság a lefolyt utóbbi félszázad alatt csorbitatlanul meg tudta tartani nemzeti jellegét.

E honleányok közt első sorban álltak azok a hölgyek, a kiknek arcsképeit az Unió országgyűlési képén láthattuk; velök nemcsak az országgyűlési teremben találkozunk, de mindenütt, a hol a nemzeti eszméért küzdeni, érte lelkesülni, olykor szenvedni is kell. Még mielőtt az erdélyi országgyűlés kimondotta volna az Uniót, találkoztunk már e derék asszonyokkal az 1848-iki márciusi napokban.

Mig a fiatalok háromszinű zászlókat lobogtatva, egetráló kiáltással: „Unió vagy halál” -- tüntetett Kolozsvár utcáin, addig az asszonyok az ablakokból, az erkélyekről „Unió” felirású háromszinű jelvényeket szórtak a nép közé és szóval is buzdították, lelkesítették a tömeget a tüntetésre.

Néhány nap múlva ugyanezen urinők az országgyűlési teremben tüntettek az Unió mellett, és később úgy a szabadságharc alatt, mint a nemzet elnyomása idejében a magyar nemzeti eszmét ápolták, védelmezték.

Báró Radák Istvánné (sz. gróf Rhédey Klára) neve fenmarad míg csak a szabadságharcról beszélni fogunk. Ő volt az, a ki a vérengző Haynau idejében úgy szólva egymaga harcolt Budapesten e szörnyeteggel. Haynau gyilkoltatott és üldözött; Radákné mentett és vigasztalt. Személyes szabadságának kockáztatásával, vagyona egy részének feláldozásával egy titkos szövetkezetet szervezett, melynek célja volt az üldözött honvédek segélyezése. E törekvésben segítette Radáknét a híres dr. Balogh jószágos neje. A menekülő honvédnek menhelyet, útlevelet és pénzt szereztek, s mihelyt alkalom nyílt reá, kísérették az országból. A várfogságba jutott vagy császári hadseregbe besorozott honvédekkel is sok jót tett. Hasábot lehetne írni Radákné jótékonyágáról és hazafiságáról. Áldott legyen emléke!

Egy másik kiváló alakja az erdélyi hazafias urinőknek, *báró Bánffy Dánielné*, báró Bánffy Dezső egyházkerületi főgondnok anyja. El lehet róla mondani, hogy tetőtől talpig *magyar asszony* volt. Ő maga nevelte fiait, különösen Bánffy Dezsőt.

Bánffy Dánielné nem adott fiainak külföldieskedő, ugynevezett nagyuri nevelést. Nem tartott nekik német, francia, angol nevelőket, de megtanította arra, hogy a nemzeti eszmét minden más eszme vagy tekintet fölé kell helyezni. A meddig olyan magyar anyák lesznek, mint báró Bánffy Dánielné volt, addig nem kell féltetni az erdélyi magyarságot.

Gróf Bethlen Ferencné, kinek fia, Ferenc, Klapka hadsegéde volt 1866-ban, midőn a tábornok bejött Magyarországra a porosz hadsereg támogatására.

Gróf Bethlen Ferencné leánya, *gr. Bethlen Pálné*, ki mint özvegy, hat gyermekkel maradt hátra; az ő gyermekei: gróf Bethlen Bálint, Kállay Béni közös pénzügyminiszter neje (gróf Bethlen Vilma), özv. Bánffy Györgyné, stb.

Kállayné Bosszniában rendkívül sokat tett s. vallás- és nemzetiségi különbség nélkül megnyerte a lakosság tiszteletét, szeretetét. „A magyar miniszterné — mondják a bosnyákok — a mi védangyalunk volt. A hol ő megjelent ott a szegény ember nyomorusága és ezer baja enyhülést, vigasztalást talált”.

Ez alkalommal még meg kell emlékezni egy *magyar nőről*, ki egész vagyonát az elnyomott haza felszabadítására áldozta s a ki hazájáért sokat szenvedett. Ez a nő *gr. Mikó Róza*. Első férje *gr. Mikes Ketemen* honvédeztárs volt, ki Szeben első ostrománál elesett. Egy ágyugolyó elvitte a fejét. Második férje id. gróf Bethlen Gábor volt. Mikó Róza az ötvenes években a magyar nemzet és emigráció közt az összeköttetést fentartotta. Páris és Budapest közt minden utazása a legnagyobb veszéllyel járt. Az osztrák rendőrség gyanította, hogy Mikó Róza miben jár s azt remélte, hogy egyszer valami fontos iratokat fog nála találni. Minden utazása alkalmával a legszigorubb vizsgálat alá vették a határszélen, még fehérruháinak szegélyeit is felbontották. Minden lépten-nyomon, úgy Párisban, mint Budapesten, folyvást kémek voltak a nyomában.

Történt egyszer, hogy Párisban a table d' hôte-nél két osztrák nyugalmazott tiszt és kém ült mellé jobb ról-balról.

Mikó Róza egy szót sem szólt.

Az egyik kém azt kérdezte tőle, hogy talán rosszul érzi magát, mivel alig eszik valamit.

— Migrénem van, — felelt Mikó Róza; szenvedek, mint Krisztus a keresztfán.

— A két lator közt, — mormogá egy vendég félhangon, de úgy, hogy a társaság hallhatta.

Mindnyájan nevettek és a két kém, mihelyt tehetett, elillant.

Egy ízben pedig a vasuton (Páris és Budapest közt) ez történt:

Egy gavallér kém Mikó Róza szakaszába tolokodott s ott neki nagyban udvarolt. Mikó Róza türelmesen fogadta az udvarlást és nem messze a határállomástól, a hol a vizsgálat történik, elővett egy pompás párisi albumot, mely tele volt gyönyörű festményekkel; a többek közt II. Napoleon, Eugénia, Mac—Mahon arcsképei igazi remekművek voltak az albumban.

A gavallér kém nem győzte bámulni a szép képeket.

A határállomásra érve, így szólt Mikó Róza:

— Arra kérem önt, vegye magához ezt az albumot; önt, mint osztrák gavallért, nem fogják nagyon vizitálni; de engem, mint magyar nőt, nagyon is szemügyre vesznek. Ezek a durva finánczok a szép albumot lapozgatni fogják és a képeket bekeverhetik.

Az osztrák gavallér készséggel teljesítette Mikó Róza kívánságát. A vámvizsgálat után visszaadta az albumot.

Igy segítette be maga a kém az emigráció leveleit és proklamációit, mert azok voltak a képek alatt nagy ügyességgel elrejtve.

Mikó Rózáról mondta egy angol nő:

„Én bátor asszony vagyok; sokat jártam a világban; voltam Indiában és Afrikában, de megvallom, nem lenne elég bátorságom azt tenni, a mit Mikó Róza tett. Kitenni magát annak a veszélynek, hogy a kiméletlen osztrák rendőrség megfenyítsen, ahhoz több kell, mint bátorság; csak a hazaszeretet legmagassabb foka bírhatta reá Mikó Rózát e hősiességre.”

Már a harminczas évek végén, midőn az osztrák kamarilla Estei Ferdinánd főherceget, ki óriási vagyonnal birt, be akarta juttatni az erdélyi gubernatorságra való jelöltek közé, hogy aztán a főherceg udvart tartson Kolozsvárt, s az erdélyi urirendet lekenyerezze, — az erdélyi urinőknek nagy részük volt abban, hogy a főherceg jelöltsége nem sikerült.

Az országgyűlés nem Szebenben tartatott. A követek közt sokan haboztak; az udvari emberek ígérekkel, rendjelekkel igyekeztek a követek szavazatát a főherceg ügyének megnyerni.

Székely Mihályné (született Mikó Zsuzsánna) tabulae praeses (táblai elnök) özvegye, már értes asszony, nagy házat tartott az országgyűlés alatt. Maga köré gyűjtötte a követek nejeit és így szólott: „A melyik asszony férje a főhercegre szavaz, az rossz magyar asszony, azzal én többet nem állok szóba sem itt, sem Kolozsvárt.”

— És ha a férj nem hallgat az asszonyra?

„Akkor az asszony hagyja ott a férjét és váljon el tőle; első az ország becsülete.”

Két habozó követ, kikről azt hitték, hogy megvannak nyerve, a főherceg ellen szavazott.

Az egyik így szólt a libeláris pártvezérnek: „Nőm azt kérdezte tőlem, a főhercegre akarok-e szavazni? Igennel feleltem neki. Erre nőm felverte nyughelyéről négy gyermekünket, letérdeltette őket előttem és így szólt: „Gyermekeid kérnek, ne gyalázd meg nevöket, nehogy megvetni legyenek kénytelenek apjukat.” Megöleltem nőmet és eljöttem szavazni a főherceg ellen.”

A másik habozó pedig ezt mondta: „A mint fiatal nőm hallotta, hogy a főherceg mellett akarok szavazni; felöltözött és öszeszedte holmiját. „Mit csinálsz?” kérdeztem. „Megyek anyámhoz és válópert indítok ellened.” „Miért?” „Mert semmi kedvem hazaáruló neje lenni.” Kibékültünk és én a főherceg ellen szavaztam.

A mig olyan magyar asszonyok lesznek, mint Székely Mihályné, Radákné, Bánffy Dánielné, Mikó Róza, addig nem veszhet el a haza!

Ij. gr. Bethlen Miklós.

A Dr. Schmidt G. főtörzsorvos és physikus által feltalált hires

FÜL-OLAJ

megszüntet gyorsan és alaposan időközi **süketéget, fülfolást, zúgást és nehézhallást** meg idült esetekben is. Ára üvegenként használati utasítással 2 frt. Kapható **Debreczenben, Kossuth-utca 8. szám** az „Arany Egyszarvu“-hoz című gyógyszer-tárban.

Agrár takarékpénztár r. t. Maros-Vásárhelyt.

Teljesen befizetett részvénytőke egy millió kor.
Flóktintézetek és kirendeltségek: Csikszereda, Gyergyószentmiklós, Marosludas, Marosujvár, Nyárádszereda, Parajd, Sz.-Udvarhely és Székely-Keresztur.

Van szerencsénk értesíteni, hogy Széchényi téri intézeti házunk földszinti sarokhelyiségében külön

Bank és Pénzváltó-üzletet

létesítettünk, melynek üzletköre a következő:

1. **Értékpapírok, idegenpénzek** és érmek vétele és eladása.
2. **Tőzsdei megbízások** teljesítése.
3. **Sorsjegyek eladása letétjegyre** csekély foglaló lefizetése ellenében, a fennmaradó vételért az intézet mérsékelt kamattal kölcsön adja, — akár pedig egyenlő havi **részletfizetésre** is. — Az első részlet lefizetése után a sorsjegyekre eső nyereség már a vevőt illeti.
4. **Sorsjegy igérvények** kibocsátása minden huzásra.
5. **Árfolyam veszteség elleni biztosítás.**
6. **Kisorsolt sorsjegyek** és egyéb sorsolt értékpapírok beváltása.
7. **Előlegek nyújtása értékpapírokra** a legmérsékelt kamattal.
8. **Osztálysorsjegyek elárúsítása.**
9. **Takarékbetétek vétele** könyvecskékre, folyó- és cheque számlára.
10. **Szelvények beváltása** és új szelvények beszerzése.
11. **Utalványok és hitellevelek kiállítása** bel és külföldi piacokra.
12. **Letétek. Elfogadunk értékpapírokat, okmányokat** kezelésre vagy lepecsételt csomagban megőrzésre mérsékelt díj mellett.
13. **Magánpénztárak (Safe deposit)** Értékpapírok, okmányok, ékszerek, végrendeletek stb, tűz- és betörés mentes megőrzésére szolgáló rekeszek olcsó díj mellett bérbeadása.

1. **Költségmentes megvizsgálása** sorsjegyek és mindennemű sorsolás alá eső értékpapírok huzásának

15. **Kivdorlóktól érkező** pénzek, utalványok és chequek legolcsóbb beváltási helye.

Foglalkozunk egyáltalán mindazzal, am a bank- és pénzváltó üzlet körébe vág és szívesen szolgálunk elvilágosítással és utbaigazításokkal.

pénzváltó üzlet hivatalos órá :
délelőtt 8—1 óráig
délután 3—6 óráig.

Agrár Takarékpénztár Részvényársaság
Maros-Vásárhelyt.

FERENCZ JÓZSEF KESERÜVIZ

AZ EGYEDÜL ELISMERT KELLEMEZES IZÜ TERMÉSZETES
HASHAJTÓSZER.

